

ע"פ 29248/08/22 - יוסף אלבאז נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 29248-08-22 אלבאז נ' מדינת ישראל

בפני **כבוד השופטת מרשק מרום, אב"ד**
כבוד השופט העמית צלקובניק
כבוד השופט ארד-אילון
מעורר **יוסף אלבאז**
ע"י ב"כ עוה"ד ראיס אבו סייף, רמזי קטילאת, חאלד
אזברגה וזיאד אבו גאנם
נגד **מדינת ישראל**
משיבה **באמצעות פמ"מ וע"י ב"כ עו"ד שגיא שגב**

פסק דין השופטת מרשק-מרום, אב"ד:

1. מונח לפנינו ערעור על הכרעת הדין מיום 7.12.21 וגזר הדין מיום 14.6.22, שניתנו בבית המשפט השלום ברמלה (כבוד השופט הישאם אבו-שחאדה) **בת"פ 18-04-18418**, במסגרתו הורשע המערער לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות של **פציעה כשעברין מזוין** לפי סעיף 334 + 335 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") **ואיומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין. על המערער נגזרו 20 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו), מאסר על תנאי, פיצוי למתלון על סך 20,000 ₪ וקנס בסך 10,000 ₪.

2. כרקע כללי יצוין, כי המתלון הוא עורך-דין אשר ייצג את אביו ואת דודו בהליך משפטי שעניינו סכסוך אזרחי בקרקע בשכונה בעיר לוד; המערער הוא שי"ח קהילה אשר משמש כנציג השכונה הסמוכה לקרקע.

ביום 03.04.18 הגיע המתלון אל הקרקע נושא הסכסוך על מנת לוודא ביצוע צו בית משפט שניתן ביום 21.3.18. בנסיבות אלה, התגלע ויכוח בינו לבין המערער, אשר שהה במקום באותה העת, ובמהלכו איים עליו האחרון, בין היתר, באומרו "הכביש הזה לא ייסגר... הגופה שלך תהיה פה ואנחנו ניסע עליה. אני אזיין אותך. אני אדרוך על הגופה שלך". המערער אף סטר בפניו של המתלון, וכתוצאה מכך נפלו ארצה משקפי הראייה של המתלון.

המתלונן הוציא את מכשיר הטלפון הנייד שלו כדי לתעד את המערער, תוך שהוא מתרחק ממנו. בתגובה, נטל המערער אבן גדולה, הטיח אותה בחוזקה בפניו של המתלונן, ובאמצעות ידו השנייה סטר שנית בפניו. המתלונן החל להימלט מהמקום, בעוד המערער רודף אחריו, ובהמשך אף השליך לעברו אבן אשר פגעה ברגלו ואז בטרקטור שהיה במקום.

כתוצאה מהמעשים, נגרמו למתלונן נזקים, בהם, בין היתר: דימום חזק מאפו ומחלל הפה, כאבי ראש, בחילות והקאות, המטומה תת עורית בראשו, חתכים באפו וצלקת שצפויה להיוותר בשני אזורי הפציעה. ייאמר כבר, כי כתב-האישום ייחס למערער כי במעשיו גרם לשיתוק בעצב 6 בעינו של המתלונן, אך בית-המשפט קמא קבע בהכרעת-הדין, כי לא הוכח מעבר לספק סביר שנגרם למתלונן הנזק החמור האמור כתוצאה מהטחת האבן בפניו.

3. בבית-המשפט קמא המערער כפר במיוחס לו וטען, כי לא היכה את המתלונן עם אבן ואף לא השליך אבן לעברו. הוא אישר כי החזיק בידו אבן, אך טען כי השליך אותה לעבר טרקטור כמחאה על ביטול הכביש, שהיה תוצאה של ביצוע הצו השיפוטי. עוד טען, כי סרטונים שצולמו על-ידי המתלונן עברו עריכה, כך שלבסוף תועד בהם מצג מזויף ולפיו המערער רץ לעבר המתלונן עם אבן בידו ונוקט כלפיו באלימות. עוד טען המערער, כי פעילותו הציבורית הובילה להתנכלות מצד רשויות האכיפה, והמתלונן חבר אליהן במטרה להפלילו בתלונת שווא.

עיקרי הכרעת-הדין של בית-המשפט קמא

4. בית-המשפט קמא קבע כי הוא מעדיף את גרסת המתלונן, אותה מצא מהימנה, על פני גרסת המערער, שנמצאה בלתי מהימנה ואף שקרית. גרסת המתלונן נמצאה עקבית ותיארה את השתלשלות האירועים המתוארת בכתב-האישום.

5. בית-המשפט מנה שמונה מקורות לחיזוק גרסת המתלונן, המבססים את עדות המתלונן, אם כי הדגיש, כי ניתן לבסס את ההכרעה על בסיס עדות המתלונן בלבד ולהרשיע את המערער בעבירות המיוחסות לו. אלו הם החיזוקים שמצא בראיות:

א. סרטון 6530 (ת/7) מתעד את חלקו של האירוע, בו המערער מניף את ידו האוחזת אבן כלפי מעלה ומתקרב במהירות אל עבר המצלם (המתלונן). ברקע נשמעים קולות המתלונן האומר "אל תיגע בי", המערער השיב "אל תצלם", והמתלונן שוב אומר "אל תיגע בי". בהמשך, כיוון הצילום מוסט לכיוון האדמה, כאשר המתלונן משמיע קריאת כאב (ראשונה). אז נשמע רעש של פגיעת חפץ בדבר מתכתי וקריאת כאב נוספת מצד המתלונן. בית-המשפט קמא קבע, שהסרטון מהווה ראיה קבילה, ומגיע עד כדי ראית סיוע היות והוא מסבך את המערער בביצוע העבירה.

עדות מומחה ממז"פ, לפיו הסרטון לא עבר עריכה, נמצאה כאמינה, ובסופו של יום אף נתמכה בעדות מומחה

ההגנה.

ב. עדות של מומחה ההגנה כחזוק לראיות התביעה: בסופו של יום, עדות מומחה ההגנה פעלה לרעתו של המערער, החלישה את גרסת המערער וחזקה את גרסת המתלון. מומחה ההגנה חזר בו בחקירה הנגדית מטענתו כי הסרטון עבר עריכה, ואף הוסיף כי נשמע בסרטון צליל של אבן נוספת. נשמעה בסרטון אבן נוספת. עדותו מחזקת את גרסת המתלון, אשר טען שאדם נוסף זרק עליו אבן. נקבע כי האבן הנוספת פגעה בטרקטור, ובכך עדות המומחה מחלישה את גרסת המערער, שטען שהאבן שהייתה בידו היא זו שפגעה בטרקטור.

ג. שקרי הנאשם, אשר נגעו לזירת המחלוקת בסוגיות מהותיות, ונאמרו מתוך כוונה להעלים את האמת מבית-המשפט: טענתו בחקירתו במשטרה שלא אחז באבן, ולחילופין - אם החזיק באבן, הרי שלא הטיח אותה במתלון, אלא רק זרק אותה לכיוון הטרקטור; טענתו שהמתלון הותקף על ידי 15-20 איש שהיו במקום.

ד. אמרות המתלון בסמוך לאירוע, המתועדות בסרטונים שמספרם 6532 ו-6531, אותם צילם מייד לאחר האירוע בטלפון הנייד שלו, ובהם נשמע מתאר את מעשי המערער.

ה. תיעוד החבלות שנותרו על פניו של המתלון, המוכחים באמצעות סרטונים 6532 ו-6531; דו"ח הפעולה של השוטר בתחנת המשטרה לאחר האירוע (ת/10) ועדותו שנמצאה מהימנה (פרוטוקול מיום 31.10.19 עמ' 67); פניה למיון בה צוינו הפגיעות בפניו (ת/15); סיכום הרופא בכירורגיה פלסטית (ת/16), אשר תיאר את החבלות על פניו של המתלון ועדותו שנמצאה מהימנה (פרוטוקול מיום 12.2.20 עמ' 118).

ו. מידיות הגשת התלונה למשטרה: תלונת המתלון נגבתה כשעה לאחר פציעתו באירוע, ובטרם הלך לבית החולים.

ז. עדות של מנהל מחלקת התשתיות בעירייה, אשר תמכה בגרסת המתלון לפיה הגיע לקרקע על מנת לוודא שצו בית-המשפט מבוצע. העד מסר שפגש במתלון, לא היה עד לאלימות, אך ראה שהמתלון והמערער התווכחו "בטונים גבוהים", וכן את המתלון רץ מהמקום באומרו שמרביצים לו.

ח. עדות של קבלן של העירייה: העד לא ראה דבר מהאירוע, אך בית-המשפט קמא מצא חיזוק לגרסת המתלון בכך שמסר שהוזמן למקום על ידי ראש העירייה לשם ביצוע עקירת הכביש שנסלל, וכן העיד שראה את המתלון רץ לרכבו.

6. בית-המשפט קמא התייחס לעדויות עדי ההגנה וקבע, כי אין בהן כדי לתמוך בגרסת המערער: עדותו של אחיינו של המערער נמצאה כבלתי אמינה וסותרת את הממצאים שנקבעו על סמך הסרטון; עדותו של חבר נעורים של המערער נמצאה כלא רלוונטית, לאור העובדה שהעד לא נכח באירוע.

7. בית-המשפט קמא דחה את טענת ההגנה לאכיפה בררנית בגין אי-העמדת המתלון לדין בשל החבלה שנגרמה לנאשם, זאת בשל העדפת גרסת המתלון על פני גרסת המערער. כן נדחתה טענת ההגנה לאכיפה בררנית בגין אי-העמדת המתלון לדין בשל איומים שהשמיע כלפי ראש עיריית לוד בסרטון שצילם. בית-המשפט קמא האמין למתלון, אשר העיד שהביטויים הקשים שהשמיע הופנו לראש העיר, שהוא חבר קרוב, בשעת סערה, ואין בהם כדי להעיד על כוונה להפחיד אותו.

8. כאמור, לאחר סקירת עדותה של הרופאה הרלבנטית, בית-המשפט קמא קבע כי לא הוכח מעבר לספק סביר שאכן נגרם למתלון שיתוק בעצב 6 בעינו, כפי שמתואר בכתב האישום, אך אין בכך כדי לגרוע מהקביעה לפיה התקיימו יסודות עבירת הפגיעה.

עיקרי גזר הדין

9. בדברו האחרון חזר המערער על כך, שהממצאים שנקבעו בהכרעת הדין שגויים, הרשעתו מוטעית, מסר כי מעולם לא הטיח אבן בפניו של המתלון, וכי הסרטון 6530 שקרי ויסודו במרמה ובזיוף.

10. בית-המשפט קמא פירט את המפורט בתסקיר נפגע עבירה, ממנו עולה דמותו של המתלון, בן 49, נשוי ואב לשלושה ילדים, במקצועו עורך דין בתחום האזרחי ומנהל מכון רישוי לרכבים שבבעלות אביו. כבר בתחילת הפגישה החל המתלון לגמגם, תוך שהסביר כי אינו מגמגם בדרך כלל, אלא בנושאים הקשורים לפגיעה, וניכר כי הגמגום מהווה ביטוי פיזיולוגי למצוקה הרגשית בה הוא נתון. הפגיעה הפתאומית שנגרמה לו על ידי אדם שהציג עצמו כמכובד ערערה אצלו את ראיית העולם כמקום צודק ובטוח, והמערער ניזוק באופן בו חש תחושת אובדן שליטה על חייו ופגיעה בביטחונו הבסיסי. לאחר האירוע הסתגר בביתו משך מספר שבועות, חש בושה עמוקה לאור פניו החבולות, ואשמה משמעותית על כך שלא הצליח לצפות את הסכנה ולהגן על עצמו.

המתלון שיתף כי המערער הגיש נגדו תלונה במשטרה וכי הוא נחקר באזהרה. מצב זה גרם לו למצוקה רבה, ולמרות שהתיק נסגר, עילת הסגירה - מחוסר ראיות - אינה משקפת בעיניו את המציאות ואף סיכלה את יכולתו להוציא ויזה לארה"ב ולשמש בדירקטוריון ציבורי.

לאחר הפגיעה התקשה לחזור לעבודה ולתפקד, קושי שבעקבותיו חווה פגיעה כלכלית משמעותית. הוא החל לחוות תופעות פוסט טראומטיות של שחזור האירוע והתקפי עצבים, אשר הרחיקו ממנו את הקרובים אליו ואף יצרו מתח בינו לבין אשתו. במשך תקופה היו לו מחשבות אובדניות, לצד אכילה

רגשית, אשר פגעה בדימוי הגוף שלו וכן חווה סיוטים בלילות וקושי בהירדמות. בנוסף, פנה למגוון אפיקי טיפול.

תיאר את ההליך המשפטי כחוויה קשה עבורו, בשל הלעג במהלך מתן העדות מצד האנשים שליוו אותו, נוכח נטייתו לגמגם במצבי חרדה הקשורים לאירוע. ציין כי עדיין חש פחד מפני נקמה מצד המערער ואנשיו, ומסר כי במשך כל התקופה פנו אליו אנשים מטעם המערער לקיום "סולחה", לעיתים באופן מאיים.

עורכת התסקיר ממליצה, כי לאור הנזקים שנגרמו למתלונן, בהם פגיעות כלכליות, יש להטיל על המערער פיצוי משמעותי עבור המתלונן, כמסר של הכרה בפגיעת המערער בו, ולשם הטבת מצבו בדרך בה יבחר.

11. בית-המשפט קמא פירט את עדי האופי מטעם ההגנה, אשר תיארו, בעיקר, את פעילותו הציבורית המשמעותית של המערער, לרבות בשכונה הרלבנטית לאישום, את תפקידו רב השנים כיו"ר ועד הנאמנים של הווקף המוסלמי בלוד וכן את תפקידו המקביל כ"אימאם" המסגד הגדול בעיר.

12. בית-המשפט קמאפירט את הערכים המוגנים שנפגעו, בהם הצורך להגן על כבודו ושלמות גופו של אדם מאלימות, והצורך להגן על ציבור עורכי הדין מאלימות שמופנית אליהם בעת ייצוג לקוחותיהם.

13. בית-המשפט קמא ראה לנכון להקדיש פרק להתנהלות המערער, אשר ניסה לאורך ההליך לגמד את חומרת מעשיו בטענה כי פעל כחלק ממאבק חברתי נגד הפליית תושבי השכונה הערביים. בנוסף טען, כי המתלונן ניסה, יחד עם גורמים שלטוניים, להעליל עליו תלונת שווא ולהפיל. בית-המשפט קמא דחה טענות אלו שמקורם בניסיון המערער להטיל על המתלונן, שהוא עורך דין פרטי, את תחושות הקיפוח של תושבי השכונה הערביים כנגד השלטונות.

14. בית-המשפט קמא סקר פסיקה, חזר ופירט את הנזקים שנגרמו למתלונן, וקבע כי מתחם העונש נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

15. בקביעת העונש בתוך המתחם נלקחו בחשבון עברו הפלילי הנקי של המערער; גילו המבוגר והיותו אב לשבעה ילדים, בהם שני קטינים; דברי עדי האופי אשר תיארו את תרומתו רבת השנים לקהילה. מנגד, צוין כי הפגיעה החמורה בערכים המוגנים שצוינו מחייבת השתת מאסר בפועל.

בית-המשפט קמא הבהיר כי בקביעת עונשו של המערער לא נלקח בחשבון השיתוק בעצב בעינו אשר נגרם למתלונן, כפי שמתואר בכתב האישום וציין, שאם נזק זה היה מוכח מעל לכל ספק סביר, היה מקום להשית על המערער לכל הפחות עונש כפול ממה שהושת עליו בסופו של יום.

נימוקי הערעור

טענות המערער כנגד הכרעת הדין

16. ראשית נאמר, כי כל הטענות הקשורות לעריכה וזיוף הסרטון המרכזי נזנחו בערעור לפנינו. בנוסף, באי-כוח המערער לא חזרו על טענת המערער בדבר קונויית המתלון יחד עם גורמים שלטוניים כנגדו.
17. לגופו של עניין נטען, כי גם אם בית-המשפט קמא ביכר את גרסת המתלון, הרי שעולה בבירור שהראיה המרכזית היא הסרטון - ועל כן, אין המדובר בערעור על ממצאי מהימנות, אלא במקרה יוצא מן הכלל שבו אין לערכאה הדיונית כל יתרון על פני ערכאת ערעור.
18. שגה בית-המשפט קמא בקביעותיו המבוססות על הסרטון, אשר אינן מתקבלות על הדעת ואינן מתבססות על היגיון. בית-המשפט קמא למעשה קבע גרסה שלישית בהכרעץ-הדין, שאינה מתיישבת עם גרסאות המתלון או המערער.
19. שגה בית-המשפט קמא כאשר ראה לייחס למערער שקרים, בזמן שהמדובר באי-דיוקים קלים או העדר זיכרון של המערער.
20. שגה בית-המשפט קמא בקביעתו כי חבלות המתלון מהוות חיזוק לטענה שהפגיעות נגרמו כתוצאה ממעשי המערער. אין בכך לשלול את הפגיעה מצד אחרים שהיו במקום.
21. הודעתו של המתלון, אשר נמסרה לדבריו לאחר שראה את הסרטון "100 פעמים", מחלישה את גרסתו ומציגה את טענתו כמסקנה שנולדה בדיעבד ואינה בהכרח משקפת את המציאות.
22. המתלון מסר בעדותו כי המערער פגע בו מכיוון שלא נתן לו את הפלאפון. די בכך כדי לחזק את גרסת המערער לפיה כל חפצו באירוע לקחת את הפלאפון מידי המתלון ולהפסיק את הצילום. אף הפצרותיו של המערער שיפסיק לצלם, הנשמעות בסרטון, מחזקות טענה זו.

טענות המערער כנגד גזר-הדין

23. שגה בית-המשפט קמא בהטלת עונש מפליג בחומרתו אשר אינו הולם את מכלול השיקולים, בהם נסיבות ביצוע העבירות, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות שאינן קשורות לעבירה.

24. שגה בית-המשפט קמא בסיווג האירוע כתקיפת עורך דין, כאשר המתלונן מזוהה יותר כבעל הקרקע, השייכת לאביו ולדודו, ואף כבעל מכון לעריכת מבחני רישוי לרכבים, וזהותו כעורך דין מקרית.
25. שגה בית-המשפט קמא בכך שזקף לחובתו של המערער את ניהול המשפט, שכן ניהול המשפט הוא שהוביל לכך, שהנזק הפיסי החמור ביותר, אשר לשיטת בית-המשפט היה מכפיל את עונשו, לא הוכח כנדרש.
26. שגה בית-המשפט קמא בקביעת מתחם עונש הולם מחמיר יתר על המידה, בעודו מסתמך על פסיקה העוסקת במקרים מתמשכים וחמורים ביותר, תוך שהתעלם מפסיקה בעבירות דומות אשר מציגה מתחמי ענישה שונים בתכלית.
27. בית-המשפט שגה בקביעת העונש בתוך המתחם, לא נימק כלל מדוע העמיד את עונשו של המערער הרבה מעל לרף התחתון, וכן קבע סכומי קנס ופיצוי גבוהים בהתחשב בנסיבות האירוע ותוצאותיו.

דין והכרעה

28. כפי שפורט לעיל, קו ההגנה המרכזי של המערער, לפיו הסרטון 6530 עבר עריכה מכוונת במסגרת ניסיונו של המתלונן להעליל על המערער לאחר שחבר לגורמים ברשויות המעוניינים להתנכל לו, נזנח לחלוטין בהליך הערעור שהתנהל לפניו.
29. במהלך הדיון, באי-כוח המערער מיקדו את טיעוניהם בעיקר בניסיון לשכנע אותנו, כי בית-המשפט קמא שגה בהסקת מסקנות מהסרטון עצמו, וכי גרסת המערער אפשרית. לצורך כך, חזרו והצביעו על מקטעים שונים בסרטון, אשר לגישתם יש בהם כדי לחזק את גרסת המערער, חזרו וטענו שהוא מסר גרסה קוהרנטית, ולעומת זאת בית-המשפט קמא היה "סלחני" כלפי סתירות שעלו במהלך עדות המתלונן.
30. נאמר כבר, כי אנו מורים על דחיית הערעור על הכרעת-הדין. בסופו של יום, המדובר בהכרעת-דין המבוססת, בראש ובראשונה, על התרשמות בית-המשפט קמא מהמתלונן וקביעתו כי המדובר בעד אמין אשר מסר גרסה מהימנה, קוהרנטית, עקבית וסדורה.
31. בית-המשפט קמא פירט את גרסת המתלונן במלואה (עמ' 4 - 6 להכרעת-הדין, אשר עולה

מהודעותיו - נ/2, נ/3, דו"ח העימות - ת/2 ועדותו של המתלון בבית-המשפט) ואת הטעמים שהביאו אותו לקביעה לפיה גרסתו של המתלון "מהימנה ביותר" בעוד שגרסתו של המערער בלתי מהימנה ורצופה בשקרים בנושאים מהותיים (פסקאות 12 - 14 להכרעת-הדין, בעמ' 9).

32. אם כן, גרסתו של המתלון, העולה בקנה אחד עם כל הפרטים המפורטים בכתב-האישום, מהווה את הבסיס להרשעת המערער.

נזכיר, כי בהתאם להלכה הפסוקה, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בממצאי עובדה ומהימנות אשר נקבעו על ידי הערכאה הדיונית, וזאת בשל היתרון שיש לערכאה הדיונית השומעת את העדים ומתרשמת מהם באופן בלתי אמצעי.

ערכאת הערעור תתערב בממצאים עובדתיים שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית רק באותם מקרים חריגים שבגדרם מתמעט יתרונה של הערכאה הדיונית על זו של ערכאת הערעור. כך, למשל, יתכן ותהיה הצדקה להתערבותה של ערכאת הערעור, מקום בו ממצאיה של הערכאה הדיונית מסתמכים על שיקולים שבהיגיון, או כאשר ממצאים אלה אינם מבוססים על התרשמות ישירה מן העדים, שכן במקרים שכאלה הערכאה הדיונית איננה נהנית מיתרון על פני ערכאת הערעור. מעבר לכך נפסק, כי ערכאת הערעור תסטה מכלל אי ההתערבות גם כאשר היא מתרשמת כי קיימות סתירות היורדות לשורש הדברים בעדויות שנשמעו, אך אלה לא זכו להתייחסות מספקת של הערכאה הדיונית, או כי קיימת טעות מהותית ובולטת בהערכת מהימנות העדויות (ראו, למשל: **אבשלום נגד מדינת ישראל** (8.9.2011), פסקה 19; ע"פ 746/14 **יונתן בן היילו ימר נגד מדינת ישראל** [31.5.2016], פסקה 34).

33. באי-כוח המערער ניסו לשכנע אותנו, כי באופן מעשי, בבסיס הרשעת המערער עומד דווקא המתועד בסרטון, ולא עדות המתלון. אנו דוחים טענה זו, וכפי שפורט לעיל, עיון בהכרעת-הדין של בית-המשפט קמא מעלה באופן ברור, כי העדות המרכזית המבססת את הרשעתו של המערער, היא גרסת המתלון - בין היתר, בשל התרשמות בית-המשפט ממנו, אשר קבע ממצאי מהימנות לגביו. בנסיבות אלו, לא מצאנו כל בסיס להתערבות של ערכאת ערעור בממצאי המהימנות שנקבעו.

34. יתרה מכך, בית-המשפט קמא אף הוסיף, כי ניתן היה לבסס את הרשעת המערער על בסיס עדות המתלון בלבד, ומעבר לצורך מנה חיזוקים רבים המצויים בחומר הראיות, אשר אך מבססים את אמינות המתלון. בין יתר החיזוקים פירט בית-המשפט קמא גם את המתועד בסרטון, אשר אכן מחזק את סיפור המעשה כפי שהעלה המתלון. בניגוד לנטען לפנינו, לא ניתן למצוא כל אחיזה בסרטון לגרסתו של המערער שנשמעה לפנינו, ובוודאי שלא לטענות שאותם העלה בבית-המשפט קמא וזנח כיום.

35. די בקביעות אלו כדי לדחות את הערעור על הכרעת-הדין, וכך אנו מורים.

36. שונים הם פני הדברים באשר לערעור כנגד גזר-הדין.

37. אנו שותפים לקביעות בית-המשפט קמא באשר לחומרת האירוע. המערער, מנהיג דתי ופעיל ציבורי בעיר, לא בחל מלנהוג באלומות מכוערת וקשה כלפי המתלונן - שהיה במקום בעיקר כבעל אינטרס כלכלי, ופחות כנציג של אוכלוסיית עורכי-הדין. חרף האמור, על בסיס הרקע ונסיבות האירוע, לצד הפסיקה שסקר בית-המשפט קמא, מתחם העונש ההולם שנקבע על-ידי בית-המשפט קמא מקובל עלינו.

38. ואכן, כפי שקבע בית-המשפט קמא, נסיבות העבירות - לרבות הנזק הכבד שנגרם למתלונן, מחייבות השתת עונש של מאסר בפועל. באשר לגזירת הדין, בית-המשפט קמא אמנם מנה את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, אך לטעמנו ערך ביניהם איזון לחומרה, אשר הביא אותו לכך, שהעמיד את עונשו של המערער הרבה מעל לרף התחתון של המתחם שנקבע.

39. המערער ניהל את משפטו, וגם אם אין המדובר בשיקול לחומרה, הרי שלא ניתן לזקוף לטובתו לקיחת אחריות על מעשיו, כשלמעשה גם בפנינו המשיך להתנער מחלקו באירוע. יחד עם זאת, בשל הנתונים אותם מנה בית-המשפט קמא, הכוללים את עברו הפלילי הנקי של המערער, גילו המבוגר והיותו אב לשבעה ילדים, בהם שני קטינים, וכן את דברי עדי האופי אשר תיארו את תרומתו רבת השנים לקהילה - ראינו לנכון להקל במעט בתקופת עונש המאסר שנגזרה עליו.

40. לאור האמור לעיל, לו תישמע דעתי, יש להורות על דחיית הערעור על הכרעת-הדין.

באשר לערעור על גזר-הדין: דינו להתקבל באופן חלקי, כך שחלף תקופת מאסר בפועל בת 20 חודשים, יישא המערער עונש מאסר בפועל בן 16 חודשים בניכוי ימי מעצרו לפי רישום שב"ס.

שאר רכיבי גזר-הדין יוותרו על כנם.

דנה מרשק-מרום, שופטת

השופט צלקובניק:

אני מסכים.

יורם צלקובניק, שופט

השופט ארד-אילון:

אני מסכים.

דרור ארד-אילון, שופט

סוף דבר: הערעור על הכרעת-הדין נדחה. הערעור על גזר-הדין מתקבל באופן חלקי, כך שחלף עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, יישא המערער עונש מאסר בפועל בן 16 חודשים בניכוי ימי מעצרו בתיק זה לפי רישום שב"ס. שאר הרכיבים שנקבעו בגזר-הדין יעמדו בעינם.

המערער יתייצב למאסרו בבימ"ר הדריים ביום 20.2.23 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון, גזר-הדין של בית-המשפט קמא ופסק-דין זה.

על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם: מרים חייאב רכזת מיון מוקדם - 074-7831077, מירב אבוחצירה רשמת מאסרים נדחים - 074-7831078, וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס, ברשימת הצידוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לנשיאת עונשו.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשפ"ג, 19 דצמבר 2022, במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

דרור ארד-אילון, שופט

יורם צלקובניק, שופט עמית

דנה מרשק מרום, שופטת